

kalde en Mæglerlov. Dette var nu i og for sig ikke, fordi man var uenig med det ærede Medlem i, at det var ønskeligt at begrænse Fondsbørsens Medlemmers Virksomhed til at være en ren Mæglervirksomhed; jeg har Indtryk af, at der baade den Gang og nu er Enighed om, at en saadan Ordning af mange Grunde vilde være at foretrække, vel at mærke, hvis den kunde gennemføres og overholdes uden Skade for Fondsbørsens Forhold. Men det var netop det, man den Gang mente, den ikke kunde, og jeg for mit Vedkommende maa tilstaa, at jeg mener, det samme gælder den Dag i Dag. Ærede Medlemmer, som den Gang var Medlemmer af Tinget, vil erindre daværende Handelsminister Hages Udtalelser om dette Spørgsmaal, men af Hensyn til andre ærede Medlemmer maa jeg maaske have Lov til igen at drage disse Udtalelser frem, fordi de i alt væsentligt dækker min Opfattelse af dette Forhold. I sin Tale i Februar 1919 ved første Behandling af Lovforslaget kom Ministeren nærmere ind paa dette Spørgsmaal og sagde bl. a., at han oprindeligt havde været inde paa den samme Tanke, men havde forladt den, fordi han ikke ansaa det for muligt at gennemføre den uden at slaa for meget i Stykker. Han gjorde opmærksom paa, at det var nemt nok paa Papiret at sige, at kun Mæglere maatte gøre den Slags Forretninger og ingen andre, men en helt anden Sag var det, om en saadan Bestemmelse kunde overholdes, og det mente han for sit Vedkommende absolut ikke den kunde. Han mindede om Mæglerforordningen af 1808, der endnu den Gang gjaldt for Vekselmæglere, og hvis Bestemmelser ikke kunde være skrappe, men som dog ikke kunde forhindre den Praksis, der efterhaanden havde vundet Indpas paa Børsen, og som gik ud paa, at Vekselerere, det vil sige Folk, som ikke var Mæglere, deltog i Forretningerne paa Fondsbørsen jævnsides med de rigtige Mæglere, og at disse sidste efterhaanden gjorde alle mulige Forretninger, som de havde aflagt den stærkeste Ed paa ikke at ville gøre. Det var det, der havde været bestemmende for ham. Han mente derfor, at hvis man nu vilde bestemme, at ingen Vekselerer skulde være berettiget til at deltage i Forretningerne paa Fondsbørsen, medmindre han fraskrev sig Retten til at drive Forretning for egen Regning, vilde det have den Virkning, at de største og mest ansete Vekselererfirmaer vilde trække sig tilbage fra Fonds-

børsen, fordi de ikke kunde staa sig ved denne Begrænsning af deres Forretning, og at det vilde blive de ringeste Firmaer, der blev tilbage, og det vilde ikke være til Gavn for Publikum i nogen Henseende. Han sluttede sin Omtale af dette Spørgsmaal med disse Udtalelser, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil citere ordret: „Det er disse Betragtninger, som for mig har været afgørende til ikke at foreslaa noget saadant, men at bygge paa det faktisk bestaaende. Det er efter min Mening, naar som helst Lovgivningsmagten vil gribe ind i Erhvervslivet, den første Betingelse, at man skal ikke stræbe efter at opstille en eller anden theoretisk Konstruktion, men danne sig en Forestilling om, hvad der kan bringes i Samklang med de Kræfter, som faktisk har formet Udviklingen. Man maa tage Livet, som det er, og hvis man ad kunstig Vej vil gennemtvinge en Ordning, der ikke stemmer med de faktiske Forhold, opnaar man kun et af to: enten at Livet følger sine egne Veje og flyder udenom den kunstigt opførte Dæmning, eller ogsaa, at man spærrer og hemmer for det gode, medens derimod det usunde nok skal vide at klare sig.“ Disse Udtalelser, der, om jeg saa maa sige, er talt ud af et Venstrehjerte, dækker ganske min Opfattelse af Sagen. Jeg mener, at de samme Forhold, der den Gang var til Stede — og det er kun to Aar siden — er til Stede den Dag i Dag, og maaske endda paa Grund af de daarlige Tider i endnu højere Grad. Jeg vil derfor henstille til det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs), at han ikke ved denne Lejlighed insisterer paa denne fundamentale Ændring i Fondsbørsloven. Jeg vil gerne hertil i denne Forbindelse føje, at det foreliggende Lovforslag efter min Mening ikke maa opfattes som opfyldende Revisionsbestemmelsen i den nugældende Fondsbørslovs § 16, hvorefter der skal forelægges Rigsdagen Lovforslag om Revision af Loven inden Udgangen af 1925. Hvis dette Spørgsmaal om Afviklingskassen ikke havde meldt sig, kan jeg ikke tænke mig, at man havde taget Loven op til Revision allerede nu. Jeg vil derfor anse det for rimeligt — og det skulde glæde mig, om det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds vilde slutte sig til min Opfattelse paa dette Punkt —, at man, jeg tør ikke bruge Udtrykket: saa Tiden an, men ventede nogle Aar endnu og saa, hvorledes Forholdene udviklede sig, inden man tog Spørgsmaalene op til ny Overvejelse. Indtil da vil jeg gerne have Lov til at ind-